

In 't spoor van Jack de Ripper, wandele deur Londe (nr. 931)

't Is een wat besondere liefhebberij, messchie zellefs wel 'n tik, 'k geef 't gelijk toe, mor 'k ben Jack the Ripper-fan. Nie van hum z'n moorde, wel van de duistere verhaole rond die legendaorische moordenaer in Whitechapel. Die fascinaosie zurret 'r voor dà me ons voor d'n twêêde keer hebbe gewaogd aan 'n Jack the Ripperwandeling. Buite 't metrostesjon staot een groepie mense te wachte. Gids Steve Newman vraegt rondkijkende verbijgangers ovve ze soms naer de 'Ripper-walk' op zoek zijn. Vrolijk lachend int ie 8 pond van elleke dêêlnemer. En dan gaon we van start. Dat 't donker is en d'n êêsten aevend dat de temperatuur onder nul zakt, maok 't aamel nóg spannender.

Vóórvorigen êêuw

Onder 'n spoorviëduct leg Steve uit hoe 't aallemael gong; in 1888 zijn in Whitechapel, net buite de ouwe stadsmure van Londe, in korte tijd vijf vrouwe vermoord. 't Êêste slachtoffer is Mary Ann Nichols. Ze wor op 31 augustus bij een schoolpoort gevonge. De man die heur vong, zie niet dà ze op 'n bêêstachtige manier is omgebracht; veul bloed is in heur haer en klere getrokke. De moordpertije gaon deur tot 9 november. D'n huisbaos vingk dan Mary Jane Kelly. Net as aalle aandere slachtoffers is Mary Jane 'n hoertie. Besonder aan deuze moord is dà zij 't êênigste slachtoffer is dà binneshuis is gevonge. Steve brengt ons naer de plek waer Mary Jane is aangetroffe. Hêêl eve denk 'k dà we nog deur 't raompie kanne kijke waer ok d'n huisbaos deurkijkt as tie heur ziet. Mor as we d'n hoek van Millars Court omgaon, staon we voor een hypermederrene perkeergeraozie. Allêên 't gebouw tegenover die geraozie doe nog denke aan de end jaere 80 van de vóórvorigen êêuw.

Rillinge

Nog aaltijd, zellefs as we aan 't end van de wandeling tegenover The Ten Bells staon, 't kefé op d'n hoek van Commercial en Fournier Street, waer Mary Jane Kelly d'n achste november nog een borreltjie drinkt en waer ze net buite de deur dikkels heur klante oppikt, wete we nie wie nou aailijk Jack the Ripper is. Onze gids vertelt dat 'r al hêêl wat boeke en fillems over die zaak gemaokt zijn en dat aanderande schrijvers al hullies licht op dien duistere zaak hebbe laete schijne. Êên van heulie is Patricia Cornwall. Zij hê mè behullep van mederrene CSI-methodes Walter Sickert, een schilder uit die tijd, as daoder aangeweze. Mor voor 't zellefde geld, zeg Steve, is 't een lid van d'n Engelse aodel of zellefs iemand van 't koninklijk huis! Rillinge lôêpe over m'n rug, kan ok van de kou weze!

Gert